

Replik till inlägg i Kyrkans tidning publicerat den 26 oktober 2023

Act Svenska kyrkans egen ordförande, Lars G Linder, hävdar i sitt inlägg i Kyrkans Tidning att Act Svenska kyrkan inte är ”underfinansierad på grund av neddragningar från kyrkostyrelsen och kyrkomötet”. Detta hävdar han med anledning av våra tidigare debattinlägg, där vi vädjar till kyrkomötet att inte rösta för kyrkostyrelsens förslag att reducera anslaget till Act Svenska kyrkan från nuvarande nivå på runt 100 till 15 mkr per år – dvs en permanent neddragning på 85 mkr årligen. Utan att på något som helst konkret sätt visa på hur Act Svenska kyrkan ska kunna kompensera detta intäktsbortfall, levererar Lars G Linder i stället ett långt stycke om namnbytet för organisationen samt pekpinna till församlingarna att öka sitt engagemang. Vi finner den grundsyn som ligger bakom hans debattinlägg märkligt på tre plan:

För det första så borde det vara tydligt för Lars G Linder att han i sin roll som ordförande har det yttersta ansvaret att på alla sätt verka för en så god och hållbar ekonomi som möjligt för Act Svenska kyrkan. I stället väljer han att gå i debatt mot de (som sannerligen inte begränsas till Lillö och Andersson) som reagerar på kyrkostyrelsens förslag att kraftigt minska anslagen till internationell mission och diakoni. Att Act Svenska kyrkan arbetar strategiskt med att stärka sitt varumärke och öka insamling utgår vi från att organisationen gör redan idag, och därför kan det väl knappast vara ett argument att åberopa till försvar för att inte samtidigt verka för en bibehållen anslagsnivå?

För det andra framförs en högst tveksam beskrivning av de ekonomiska behoven. Att Act Svenska kyrkan inte är ”underfinansierad” (i förhållande till vilken aktivitetsnivå?) är en väldigt märklig beskrivning. Vi som är engagerade i det internationella arbetet är insatta i fakta, nämligen att det redan nu ligger besparingsbeting och planerade neddragningar av stöd till projekt och partnerorganisationer. Det är sant att förra årets insamlingsresultat ökade betydligt, men att ge sken av att detta är någon form av trend är vilseledande då en betydande del av detta var ett resultat av kriget i Ukraina. Att det finns en fond för att ”balansera intäktsvariationer” är inte heller något som bidrar långsiktigt till Act Svenska kyrkans ekonomi. Fonden består av tidigare insamlade och anslagna medel, och om den ska användas för att täcka delar av de 85 mkr som nu faller bort är den snart slut utan att ha täckt det som var dess syfte, variationer. Att församlingarna, varav de flesta lever under tydliga besparingsbeting i sina budgetar, helt plötsligt skulle avsätta mer medel till internationell mission och diakoni – samtidigt som nationell nivå gör det motsatta – är nog tämligen tveksamt. En enkel rundringning kan ge besked. Nej Lars G Linder, du är svaret skyldig hur Act Svenska kyrkan ska säkerställa en långsiktigt god finansieringsnivå när du nu argumenterat för ett ”nej tack” till 85 mkr.

Det är märkligt att ordföranden i Act Svenska kyrkan, när nöden i världen är enorm och eskalerande, propagerar för kyrkostyrelsens förslag att dra ned anslaget baserat på ett resonemang att Act Svenska kyrkan redan har tillräckligt med pengar och att det skulle finnas en hittills outnyttjad potential i församlingarna att öka insamlingsnivåerna. Och avslutningen på debattinlägget är stötande eftersom den avslöjar en omedvetenhet om vems pengar det alltid handlar om när han skriver: ”Men Act Svenska kyrkans verksamhet måste bygga på det lokala engagemanget”.

- Vad tror Lars G Linder att engagemanget hittills har byggts på?
- Var tror han att pengarna, oavsett om det är direkt insamlade medel eller kyrkoavgiftsmedel som kyrkostyrelsen anslår, för att bedriva verksamheten kommer från?

Kristian Lillö, kyrkoherde Helsingborgs pastorat, kontraktspastor Lunds stift
Tomas Andersson, economichef med internationellt verksamhetsansvar Helsingborgs pastorat